

KUSTANTAMO
HELMIVIIVÖ

Juri Nummelin
**ONNEKSI
VAIMOLLAKIN ON
TULOJA**

Kirjoittajan
muistelmia 2

Onneksi vaimollakin on tuloja

Juri Nummelin

Onneksi vaimollakin on tuloja

Kirjoittajan muistelmia 2

Kustantamo Helmivyö
Turku 2025

Juri Nummelin: *Onneksi vaimollakin on tuloja*

ISBN 978-952-7469-75-0

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

Lukijalle

Onneksi vaimollakin on tuloja on syntynyt päänäpistosta, joka tuli jossain Facebook-keskustelussa. Sanoin (tai siis kirjoitin), että voisi tehdä omaelämäkerran kaikenlaisten tilapäkirjoitusten pohjalta ja katsoa, tulisiko siitä kokonainen kuva ihmisen elämästä. Sitten vuosi tai pari sen jälkeen mietin, että tästähän tulisi mahdollisesti kiinnostava jatko-osa vuonna 2024 ilmestyneelle työuraani kuvaavalle kirjalle *Vaikea laji*, joka on niin ikään koottu olemassa olevista teksteistä.

Olen poiminut uuteen kirjaan kirjoituksia blogeista tai erilaisia lehtiin, yleisönosastoihin, esipuheiksi tai artikkeleiksi eri kirjoihin ja omakustanteisiin tehdyistä teksteistä. Osa on haastatteluja, joiden uudelleenjulkaisuun olen pyytänyt luvan. Osasta olen jättänyt varsinaiset kysymykset pois niin että jäljellä ovat vain omat sähköpostilla lähettämäni vastaukset.

Osa teksteistä on Facebookiin tehtyjä muistelmatyyppejä kuvauksia. Mukana on myös vanhoja lehtikirjoituksia, joiden omaelämäkerrallisuus vaihtelee, onpa tässä myös yksi sarjakuvakin, joka ilmestyi vuonna 2017 kunnallisvaaleihin tekemässäni lehdykässä. Varhaisin teksti lienee 1980- ja 1990-luvun taitteessa syntynyt kouluaine, jossa hahmotelen tulevaa uraani kirjailijana.

Oman osionsa saavat tavarat, koska olen piintynyt keräilijä tai ehkä pikemminkin kokoaja tai hamstraaja, niin kuin usein kirjantekijänäkin (yhdessä arviossa todettiin, että lähestymistapani muistuttaa postimerkkien keräilyä). Näissä teksteissä pääosassa ovat kirjat, mutta myös muut, kuten polkupyörät. Pikkutarkasti löytöjä kuvaavat muistelukset

ovat alun perin ilmestyneet kirjoissa *Muistojen divarit 1 – 2* ja *Muistojen kirpputorit*. Niin ikään elokuvasta olen kirjoittanut paljon, koska olen käytännössä koko aikuisikäni ja pidempäänkin pyörinyt kaikenlaisten elokuvan esittämiseen ja katsomiseen liittyvän toiminnan kanssa esimerkiksi elokuvakerhoissa. Musiikkia ja ruumiillisuutta käsittelevät osiot ovat henkilökohtaisempia, mutta niihinkin työ on hiipinyt mukaan.

Mukana omassa osiossaan on myös hylättyjä apurahahakemuksia sekä kesken jääneitä kirjahankkeita, joita olen ehdottanut kustantajille. Olen jättänyt hakemuksista ja ideoista pois sellaiset, jotka ovat jollain tasolla vielä vireillä, vaikka 2020-luvulla en elättele suuria joistain kirjahankkeistani. En tosin usko, että tässä valikoimassa ovat edustettuna kaikki mielessäni pyörittelemät hankkeet.

Onko tässä koko elämäkertani? Tuskin – olen jättänyt pois esimerkiksi joitain lapsiani käsitteleviä tekstejä. Kun erosin vanhimman lapseni äidistä 2000-luvun alussa, pidin monen kuukauden ajan päiväkirjaa, mutta en ole itsekkään tekstiä koskaan lukenut, vaikka pitkään suunnittelin merkintöjen pohjalta jonkinlaista tunnustuksellista kirjaa (ja jopa puhuin asiasta yhden kustantajan kanssa; tämä kehotti käyttämään harkintaa). En ole kirjoittanut erikseen suhteestani vaimooni Elina Teerijokeen, mutta tämä ei tarkoita, etteikö pitäisi. En kuitenkaan halunnut kirjoittaa tätä teosta varten kuin erilliset johdannot teksteihin.

Jotkut tekstit tässä ovat varmasti monen lukijan mielestä liian pikkutarkkoja, mutta uskon, että se voi olla myös etu mikrohistorian tallentamisessa. Kuka päättää, mistä kerrotaan ja mikä on olevinaan tärkeää?

Muodostuuko kirjasta sitten yleisempi kuva elämästä Suomessa 1970-luvulta eteenpäin? Voiko sellaista ylipää-

tään muodostua? Yhtenäiskulttuuri murtui lopullisesti 2000-luvun alussa, ja siitä eteenpäin on tarjolla vain pirstaleita. Facebook viimeisteli muutoksen, ja kirjallinen kulttuurikin on vain postauksia siellä täällä. Edustaako oma kirjani pyrkimystä vanhanaikaiseen totaliteettiin vai juhlistaako se aikamme katkelmallisuutta muodostumalla eri asioita kaleidoskooppimaisesti käsittelevistä teksteistä? Sen voin sanoa, että kirja on ylistyslaulu omien vanhojen tekstiensä säilyttämiselle sekä käytöstä poistettujen läppärien läpikäymiselle!

Toivon, että niiden äärellä vietettyjen hetkien ilo välittyy myös lukijalle.

Kiitos Ville Hänniselle avusta kirjan nimen valitsemisessa.

Turussa kesällä 2025

Juri Nummelin

I

Johdantoja

KUKA ON JURI NUMMELIN?

OLEN 44-VUOTIAS KIRJAILIJA, TOIMITTAJA, KUSTANTAJA
JA KULTTUURIKTIIVISTI. ELÄN TUURA KESKUSTASSA
KÄYDEN LAPSEN, YHDEN NAISEN
JA YHDEN KISSAN KANSSA.
OLEN ENSIMMÄISTÄ KERTAA
EHDOLLA KUNTAVAALEISSA
- TAI ITSE ASIASSA
MISSÄN VAALEISSA.

OLEN KIRJOITANUT ENEMMÄN TAI VÄHEMMÄN
AMMATTIMÄISESTI ERI LEHTIIN JO YLI 30 VUOTTA.
ITSEN OLEN KIRJOITTAVALLA EJRÄTTÄNYT
JO 11 VUOTEN AJAN.

FRIBLANKERIN ELÄMÄ EI OLE HELPPÖÄ.
APURAHAT MERKITSEVÄT VAIN SITÄ ETTÄ ON
TOISTEN ARMELAISUUDEN VARASSA.
NÄYTTÖJEN ON OLTAVA TIHANGIA.

OLEN AIKAIN KOLMANNEN
SIKIPOLVEN VASEMMISTOLAINEN
ISÄNSÄN KÄNESTI SEP:TTÄ ISÄNI KÄRÄTYI
60-LUVULLA SKIDELLISEKSI JA OLI PUOLUEEN
SANOMALEHDISSÄ TÄISSÄ KOKO KANSI.
ÄITIN VANHEMMAT OLIVAT KAUPPALASSA
ASUMIA 75HTIILALaisia. HE KÄNESTIVÄT
SKIDELLER.

Kuntavaaleissa 2017 julkaisemani vaalilehden sarjakuva. Käsikirjoitus:
Juri Nummelin ja Vesa Kataisto, piirroset: Aapo Kukko.

KIERSIN LAPSENA PIONEERIN TAPAHTUMISSA, TENINÄ EHDIN NÄHDÄ RAUHANLIIKKEEN NOUSUN JA TUHON. POLITTIKASTA INNOSTUIN TODEN TEOLLIA 2010-LUVULLA. VASEMMISTOLIITTOSSA NOUSI ESIIN TUORE SUKUPOLVI, JOKA PANI VASTAAN KAPITALISMIILLE.

TOINEN LAPSI TAMME ON NIIN SANOTTU ERITYISLAPSI. HÄN TARVIKSEE EDULLLEEN ESIETINÄKIN TOISTEN TUKEA SELVITÄKSEEN KOULUSTA, SEN SAAMINEN OLI PITKÄ JA HANKALA PROSESSI. NYT HOITO ON HYVÄÄ JA JATKUVAA.

OLEN ASUNUT TURUSSA VUODESTA 1993 LÄHTIEN JA SEURANNUT TIIVISTI KAUPUNGIN TOIMINTAA SEKÄ PÄÄTÖKSENTEKOA. PYRIN NYT VALTUUSTOON, KOSKA TURKULAINEN PÄÄTÖKSENTEKO ON EPÄDEMOKRAATTISTA SOPIMUSKAUPPAA ISOJEN PUOLUEIDEN KESKIN. TURKULAISSA KULTTUURITARJONNASSA ON SELKEITÄ PUUTTEITA, JOITA VOI POLIITISESTI YRITTÄÄ KORJATA.

Nummela + Kataisto + Kahkonen 2017

Vappupuhe Turun yliopiston ylioppilaskunnan vappupiknikillä 2011

Hyvät kuulijat, ystävät, toverit,
ensimmäiseksi kaksi lausetta.

Ensimmäinen kuuluu näin: "Kuinka tulee siksi mitä on."
Tätä pohti Friedrich Nietzsche.

Toinen lause: "En ole koskaan halunnut olla mitään."
Näin sanon minä. Muistan, etten halunnut välttämättä olla edes ylioppilas. En tiennyt, mitä hyötyä tai iloa siitä olisi. Halusin lukion alettua lopettaa sen. Sama yliopiston kanssa.

Nyt olen täällä, puhumassa vapun juhlijoille pyynnöstä. Nimikkeeni on kirjailija. Se onkin ehkä ainoa asia, mitä olen koskaan halunnut olla. Lukion käyminen, ylioppilaslakki ja niiden jälkeiset opiskeluvuodet kyllä auttoivat hyvin paljon, mutta vasta kun jouluna sain 2000 ensimmäisen kirjani tekijänkappaleet postissa, tuntui kuin jotain peruuttamatonta olisi tapahtunut. Tuntui kuin olisin tullut siksi mitä olen. Nyt noin 30 erilaista teosta myöhemmin voin sanoa, että näin todella kävi. Tämä kaikki tapahtui kenenkään käskemättä.

Sama koskee monia teistä. Te ette ole halunneet olla mitään. On mukavampi puuhailla kaikenlaista pientä. On kiva soitella välillä levyjä Dynamossa, välillä on kiva järjestää joku tapahtuma, usein on vain kiva hengailua kaupungilla.

Se on minusta hienoa. Suhtaudun omaan kirjailijuuteeni samalla tavalla. On kiva puuhailla kaikenlaista, vaikka siitä ei saisi rahaakaan. Se tuntuu parhaimmillaan samalta

kuin kuohuviinin kuplat nenässä. Koko ajan tapahtuu jostain pientä. Elämässä kuplii.

Ja sen takia minä tästä puhunkin juuri nyt, vappuna. Elämään pitäisi suhtautua kuin kuohuviinipulloon. Kun viinin sisältämä hiilidioksidi pääsee vapautumaan korkin poistuessa, vapautuu kuplia. Mitä nuorempaa kuohuviini on, sitä suurempia kuplat. Siksi kaikkien pitäisi päästä aikaisemmin kuplimaan, tulemaan siksi mitä on, eikä joutua odottamaan, että valmistuu, pääsee töihin, perustaa perheen. Ylipäätään kenenkään ei pitäisi joutua odottamaan, että ensiksi pitää tulla joksikin tietyksi, joksikin muun määräämäksi. Identiteetti, se mitä on, syntyy tekemisen, ei olemisen kautta.

Siteeraan lopuksi kuohuviiniaiheista nettisivua ja pyydän teitä samalla ajattelemaan omaa elämää: "Ensimmäisten minuuttien aikana [pullon avaamisen jälkeen] viinin pinnalla puhkeaa satoja kuplia sekunnissa muodostuen pirskahtelevia samppanjasuihkuja, jotka voivat ylettyä jopa senttimetrien korkeuteen kutitellen maistajan nenää."

Hyvää vappua!

Harmittoman narsismin mestari

Monia puuhastellut skribentti täyttää vuosia

30-vuotissyntymäpäivöjuhlieni kutsussa mukana ollut haastattelu, jonka teki tuleva vaimoni Elina Teerijoki.

Turkulaisen toimittaja-kirjailija Juri Nummelinin ensimmäinen julkaistu juttu käsitteli autoja.

- Pikkupoikana autot kiinnostivat vielä. Kirjoitin Tekniikan Maailmassa olleen neuvostoliittolaista autoteollisuutta käsitelleen jutun pohjalta samasta aiheesta Satakunnan Työhön. En muista, oliko siinä edes nimeä alla.

Julkaisuaikoihin Nummelin oli 13-vuotias. Pari vuotta myöhemmin hänestä tuli saman lehden elokuva-arvostelija nimimerkkinään Umberto D. Alaikäinen kriitikko kävi ensi töikseen katsomassa Alex Coxin K18-luokitellun elokuvan *Sid & Nancy*.

- Isä toki muokkasi jutustani ylinokkeluudet pois. Kriitikin teko oli hyvä koulu, tekstiä oppi heti tuottamaan nopeasti.

Lukion jälkeen Nummelin päätyi Tampereelle opiskelemaan yleistä kirjallisuustiedettä.

- Pari kaveria opiskeli sitä ja se kuulosti hyvältä. Kävin myös englantilaisen filologian pääsykokeissa, mutta eihän siitä mitään tullut.

Yliopistossa Nummelin opiskeli, mutta ennen kaikkea puuhasi muuta.

- Kirjoitin Aviisiin ja Hämeen Yhteistyöhön, olin ainejärjestön varapuheenjohtaja ja lehden päätoimittaja sekä johdin kuusi vuotta elokuvakerho Monroeta, Nummelin luettelee.

Monroen aikoja hän muistelee lämmöllä. Kerho löysi hänen kaudellaan uusia yleisöä kiinnostaneita toimintamuotoja kuten yönäytökset, joita jopa ylibuukattiin.

Oma runolehti Blinky Blank oli kunnianhimoinen projekti, joka ilmestyi lähes kymmenen vuoden ajan.

- Vuonna 1997 ilmestyminen loppui, kun alkoi tuntua, ettei minusta tulekaan runoilijaa.

Miehestä tulikin toimittaja, ainakin toistaiseksi. Viimeiset kaksi vuotta Nummelin on johtanut Turun Ylioppilaslehteä, mikä on tuonut paitsi hurjan ammattitaidon lisän, myös kuraa naamalle.

- Ylioppilaslehdet taitavat olla ainoita journalistisia työpaikkoja, joissa kustantaja tuputtaa päätoimittajalle omia naiiveja mielipiteitään, Nummelin toteaa kuivasti.

Juri Nummelinia on kutsuttu harmittoman narsismin mestariksi. Lausunnon antoi psykoanalyysiin perehtynyt opiskelukaveri Erkki Kylmänen, jota nauratti synttäriluhlintaan jo opiskeluvuosinaan perehtyneen Nummelinin jurieskeinen bilekutsu.

Kolmenkymppin täytyminenäkään ei aiheuta Nummelinille suuria puistatuksia.

- Olen pitkään odottanut, koska alan näyttää ikäiseltäni. Minua on aina luultu vanhemmaksi kuin olen - huolimatta epätoivoisesta teinivaatteiden käytöstäni.

Samoihin aikoihin 30-vuotispäivän kanssa Nummelin saavuttaa toisenkin aikuisuuden merkkipaalun: hän menee naimisiin.

- Tuleva vaimoni on kaunis ja älykäs nainen, jonka kans-

ONNEKSI VAIMOLLAKIN ON TULOJA

Onneksi vaimollakin on tuloja on jatkoa Juri Nummelinin kiitettylle kirjalle *Vaikea laji*, jossa turkulainen kirjallinen moniottelija paljasti menestyksiä, turhautumisia ja salaisuuksia pitkältä ja monipolviselta uraltaan erilaisten kustantajien ja projektien parissa.

Uusi kirja on henkilökohtaisempi ja sisältää kirjoituksia muun muassa Nummelinin perheestä, puuhailuista elokuvakulttuurin parissa, apurahojen riittämättömyydestä, vanhoista polkupyöristä, kirjojen hamstraamisesta kaikenlaisiin tekosyihin vedoten, musiikin kuuntelusta köyhänä ja vanhentuneilla laitteilla, leikittelyistä sukupuoli-identiteetillä ja niin edelleen. Mukana on myös osio hylätyistä apurahahankkeista.

Onneksi vaimollakin on tuloja on koottu erilaisista kirjoituksista blogiteksteistä lehtiartikkeleihin ja esitelmiin, mutta jokainen teksti on varustettu lyhyellä johdannolla. Fragmentaarinen ja leikittelevä kirja on katsaus erään poikkeustyyppin harjoittamaan *vita activaan*.

9 789527 469750